

Πώς μπορούμε να αποκτήσουμε το τακτικό πλεονέκτημα

Είναι γεγονός ότι οι υπερεξοπλισμοί της γείτονος μάς απασχολούν σοβαρά το τελευταίο διάστημα επειδή συνδυάζονται με σωρεία προκλητικών κινήσεων που από καιρό έχουν αρχίσει να υπερβαίνουν τα εσκαμμένα (υπερπτήσεις μαχητικών Α/Φ, ΝΑΥΤΕΧ, διακηρύξεις ερευνών στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, παράνομο Τουρκο-Λιβυκό Μνημόνιο).

Αυτό είναι λογικό να κινητοποιεί διάφορες σκέψεις από ειδικούς και μή για τον τρόπο της δέουσας αντίδρασής μας. Ο πολύς κόσμος που δεν έχει εκ των πραγμάτων ασχοληθεί σε βάθος με το πρόβλημα θεωρεί ότι η επίλυσή του είναι απλή και ότι μία κούρσα εξοπλισμών και από την πλευρά μας θα διόρθωνε αμέσως τα πράγματα. Όμως το πρόβλημα είναι πολύ συνθετότερο γιατί υπάρχουν ορισμένες κομβικές παράμετροι που δεν λαμβάνονται υπόψη ακόμη και από πολλούς που έτυχε να έχουν καίριες θέσεις στη Δημόσια Ζωή, με αποτέλεσμα να εκφράζουν τη γνώμη τους χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους αυτές τις κομβικές παραμέτρους.

Ας δούμε λοιπόν ποιές είναι αυτές οι κομβικές παράμετροι κατά σειράν σπουδαιότητας!

Α) Η πρώτη σοβαρή παράμετρος είναι ο χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας για να αποκτήσουμε το λεγόμενο τακτικό πλεονέκτημα. Δεν πιστεύω ότι υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν ότι έχουμε άπλετο χρόνο στη διάθεσή μας, την στιγμή που η κλιμάκωση των ενεργειών που επιχειρεί η εξ' ανατολών Γείτων διαρκώς αυξάνεται και ουδείς μπορεί να αποκλείσει ένα θερμό επεισόδιο που είναι ενδεχόμενο να οδηγήσει σε μεγαλύτερης διάστασης κλιμάκωση με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Όταν λοιπόν πολλοί ειδικοί και μη ισχυρίζονται ότι η εξασφάλιση Α/Φ F-35 ή Φρεγατών BELHARRA θα μας έλυσε το πρόβλημα, μάλλον πλανώνται, διότι η απόκτηση αυτών των συστημάτων για να πλαισιώσει το οπλοστάσιό μας, χρειάζεται τουλάχιστον 3-4 χρόνια από σήμερα ακόμη και αν είχαμε τις πιστώσεις να τα εξασφαλίσουμε. Μέχρι τότε όμως πολλά μπορεί να έχουν συμβεί που όλοι απευχόμαστε!

Επομένως είναι αναγκαίο να στραφούμε προς λύσεις **ΕΤΟΙΜΕΣ** αλλά και **ΠΟΛΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΕΣ**. Οι λύσεις αυτές είναι η εξασφάλιση Οπλικών Συστημάτων που μπορούν να μας δώσουν το τακτικό πλεονέκτημα με βάση τα ιστορικά δεδομένα των εξοπλισμών της Χώρας μας σε αντίστοιχες Ελληνο-Τουρκικές κρίσεις που κατά το παρελθόν απέδωσαν τα μέγιστα ως ικανές δυνάμεις αποτροπής. Και ιδού ορισμένα

χαρακτηριστικά παρδείγματα από την ΠΑ (θεωρείται ευνόητο ότι κατ' ανάλογο τρόπο θα μπορούσαν να αποτυπωθούν και τα αντίστοιχα Προγράμματα του ΣΞ και του ΠΝ):

(1) Τη δεκαετία του 1970 αποκτήσαμε 2 Μοίρες νέων μαχητικών Α/Φ αναχαίτισης F-1CG (που προορίζονταν προς παράδοση στη Γαλλική Αεροπορία) με βάση τη συμφωνία Κωνσταντίνου Καραμανλή - Ζισκάρ ντ' Εστέν (διπλωματική κίνηση τεράστιας σημασίας όπως αποδείχθηκε στα επόμενα 30 χρόνια) που υπερασπίστηκαν τον Ελληνικό εναέριο χώρο πολύ αποτελεσματικά γιατί πέραν των εξαιρετικών πτητικών τους χαρακτηριστικών και του απaráμιλλου βαθμού παραγωγής συνεχών πτήσεων μετά από επανεξυπηρέτηση [(SORTIE GENERATION RATE (SGR)], αποτελούσαν το ΑΓΝΩΣΤΟ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΔΕΟΣ για τον αντίπαλο. Την ίδια δεκαετία αποκτήσαμε και 1 Μοίρα νέων βαρέων Μεταφορικών Α/Φ C-130H, 1 Μοίρα νέων Πυροσβεστικών Α/Φ CL 215, ενώ στο τέλος της ίδιας δεκαετίας αποκτήσαμε 6 **μεταχειρισμένα** Α/Φ YS-11A από την Ολυμπιακή Αεροπορία, με αντικειμενικό σκοπό να περιορισθεί η χρήση των Α/Φ C-130H σε θέματα μεταφοράς Προσωπικού και τέλος επίσης 2 Μοίρες νέων μαχητικών Α/Φ Κρούσης Α/ΤΑ-7H από το Αμερικανικό Ναυτικό με αποτέλεσμα να εξασφαλίσουμε το τακτικό πλεονέκτημα γιατί οι Γείτονες δεν διέθεταν (και ούτε ποτέ απέκτησαν) τέτοιοι τύποι Α/Φ, με αποτέλεσμα πολύ σύντομα να καταλάβουν ότι η επιθετικότητά τους έπρεπε να περιορισθεί σημαντικά.

(2) Τη δεκαετία του 1980 αποκτήσαμε μέσω του Προγράμματος Αμυντικής Βοήθειας προς την Ελλάδα από τη Γερμανία έναν τεράστιο για τα Ελληνικά δεδομένα αριθμό 120 **μεταχειρισμένων** μαχητικών Α/Φ F-104G του Γερμανικού Ναυτικού (MINERVA PROJECT) και 28 **μεταχειρισμένων** ελαφρών μεταφορικών Α/Φ DORNIER-28 (VENUS PROJECT) σε πτήσιμη κατάσταση και εξαιρετικά συντηρημένα. Αυτή ήταν μια πολύ σημαντική διπλωματική επιτυχία της Κυβέρνησης Ανδρέα Παπανδρέου, γιατί εκμεταλλεύτηκε σωστά τη μετουσίωση μέρους των Γερμανικών αποζημιώσεων του Β'ΠΠ σε είδος και μάλιστα στον σωστό χρόνο, αφού προηγηθήκαμε των Γειτόνων στην απόκτησή τους, που ήταν η εναλλακτική επιλογή της Γερμανικής Κυβέρνησης εάν η Ελλάδα δεν τα απεδέχτο. Τα Α/Φ αυτά πλαισίωσαν επιτυχώς τις Μοίρες Αναχαίτισής μας εξαιρετικά, πρώτα γιατί εκάλυψαν τις απώλειες που είχαμε από ατυχήματα και ύστερα γιατί έδωσαν στις Μοίρες μας την δυνατότητα μεγίστου SORTIE GENERATION RATE (SGR), λόγω του μεγάλου τους αριθμού αλλά και των ανταλλακτικών τους που ήταν αναγκαίος ώστε να εξασφαλισθεί το τακτικό πλεονέκτημα στο Αιγαίο. Ήταν δε χαρακτηριστικά τα σχόλια των πιλότων μας ότι τα Α/Φ αυτά ήταν σαν πραγματικά βέλη έναντι των παλαιότερων ομοιοτύπων που είχαμε παραλάβει μέσω FMS. Παράλληλα τα ελαφρά μεταφορικά εκάλυψαν σημαντικές ανάγκες μεταφοράς Προσωπικού & Υλικών στα νησιά μας (εξοικονομώντας έτσι πολύτιμες ώρες πτήσεως από τα C-130) και επιτήρησης εναερίου χώρου αλλά και ελέγχου των ραδιοβοηθημάτων μας. Την ίδια δεκαετία πραγματοποιήθηκε και η λεγόμενη Αγορά του Αιώνα με 2 Μοίρες νέων μαχητικών M-2000 (TALOS PROGRAMME) από τη Γαλλία και άλλες 2 Μοίρες νέων μαχητικών F-16C/D BLK30 από τις ΗΠΑ (PEACE XENIA I PROGRAMME) που όχι μόνο σταθεροποίησαν την κατάσταση αλλά και μας έδωσε το τακτικό πλεονέκτημα γιατί εκτός από το F-1CG & Α/ΤΑ-7H η Χώρα μας είχε στη διάθεσή της ετοιμοπόλεμους 2 άγνωστους τύπους μαχητικών Α/Φ και έναν ακόμη νεώτατο τύπο

M-2000 επίσης αγνώστων δυνατοτήτων για τους Γείτονες, οι οποίοι προηγήθηκαν Ημών στην εξασφάλιση F-16C/D BLK30 από τις ΗΠΑ.

(3) Τη δεκαετία του 1990 έγινε η πρώτη αναβάθμιση των μαχητικών F-16C/D BLK30 με σημαντικότερη συμμετοχή της EAB. Επίσης αποκτήσαμε 1 Μοίρα **μεταχειρισμένων** μαχητικών A/Φ F-4E στο πλαίσιο του SOUTHERN REGION AMENDMENT (SRA) των ΗΠΑ που είχαν λάβει μέρος στις επιχειρήσεις του Περσικού Κόλπου, για αναπλήρωση απωλειών των A/Φ F-4E των προγραμμάτων PEACE ICARUS I & II (η παράδοση των είχε γίνει επί επταετίας), αλλά και 1 Μοίρα **μεταχειρισμένων** φωτογραφικών FR-4E της Γερμανικής Αεροπορίας και 2 Μοίρες **μεταχειρισμένων** μαχητικών A/Φ Κρούσης από τα αποθέματα του Αμερικανικού Ναυτικού A/TA-7C, για αναπλήρωση απωλειών των ήδη υφισταμένων τότε A/TA-7H. Τεράστια Διπλωματική επιτυχία της Κυβέρνησης Κωνσταντίνου Μητσοτάκη γιατί κατάφερε όχι μόνον να κρατήσει την εύθραυστη ισορροπία στο Αιγαίο, αλλά να επιτύχει το τακτικό πλεονέκτημα από την άμεση παράδοση των A/Φ αυτών σε λιγότερο από 1 χρόνο σε πλήρως επιχειρησιακή κατάσταση για την υπεράσπιση του Εθνικού Εναέριου Χώρου μας και μάλιστα με επιπλέον A/Φ Κρούσης, αντίστοιχα των οποίων οι Γείτονες ποτέ δεν απέκτησαν. Παράλληλα η τότε Κυβέρνηση απεφάσισε και την αγορά και 2 νέων Μοιρών A/Φ F-16C/D BLK50 (PEACE XENIA II PROGRAMME) αμέσως μόλις η Γείτων αποφάσισε την προμήθεια 2 νέων Μοιρών A/Φ F-16C/D BLK40.έ

(4) Τη δεκαετία του 2000 η Κυβέρνηση Κώστα Σημίτη απεφάσισε την προμήθεια 2 επιπλέον Μοιρών νέων A/Φ F-16 C/D BLK 52+ (PEACE XENIA III PROGRAMME) με βλήματα AMRAAM, HARM & MAVERICK, την αναβάθμιση 1 Μοίρας M-2000 σε M-2000-5 (με σημαντική συμμετοχή της EAB) και τον εξοπλισμό τους με βλήματα MICA & SCALP, την προμήθεια E/Π CSAR Super Puma, των εκπαιδευτικών A/Φ Βασικής Εκπαίδευσης T-6A, του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης ERIEYE και των αντιαεροπορικών συστημάτων Μεγάλων & Μικρών αποστάσεων PATRIOT & CROTALE αντίστοιχα και νέα πυροσβεστικά A/Φ CL-415 για να ενισχύσει τον στόλο των παλαιών A/Φ CL-215 και νέα Μεταφορικά A/Φ μέσης μεταφορικής ικανότητας C-27J με σκοπό να απαλλάξει τα A/Φ C-130 από αποστολές ρουτίνας και μικρότερων φορτίων. Τέλος απεφάσισε 2 επιπλέον σοβαρές αναβαθμίσεις, των A/Φ F-4E (PI-I & PI II) σε PI-2000 από τη Γερμανική DASA με σημαντική συμμετοχή της EAB και των A/Φ C-130 σε glass cockpit configuration SPAR με επίσης πολύ σημαντική συμμετοχή της EAB.

(5) Στο τέλος της ίδιας δεκαετίας η Κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή παρέλαβε άλλες 2 Μοίρες νέων A/Φ F-16 C/D BLK 52+ Adv (PEACE XENIA IV PROGRAMME), η παραγγελία των οποίων έγινε το 2005.

Αυτός ο συνδυασμός μεγάλης Αεροπορικής Ισχύος και εν πολλοίς άγνωστος στον Αντίπαλο (F-1CG, M-2000 & M-2000-5, A/TF-7H & A/TA-7C, F-16 C/D BLK 52+ & F-16 C/D BLK 52+ Adv, PATRIOT & CROTALE) είναι και ο λόγος που μέχρι και σήμερα καταφέρνουμε να κρατάμε τις εύθραυστες ισορροπίες στο Αιγαίο.

Αν επιχειρήσουμε να καταμετρήσουμε από το 1970 ως σήμερα τα προγράμματα απόκτησης νέων Α/Φ έναντι μεταχειρισμένων και επίσης τα Προγράμματα Αναβάθμισης που αποφασίσαμε και υλοποιήσαμε θα δούμε ότι σε αυτά το 50 χρόνια έγιναν 14 προγράμματα απόκτησης νέων Α/Φ (συμπεριλαμβανομένων και των Εκπαιδευτικών και Πυροσβεστικών), έναντι 7 προγραμμάτων απόκτησης μεταχειρισμένων και 4 Αναβαθμίσεων με σημαντική συμμετοχή της ΕΑΒ, που δείχνει πεντακάθαρα ότι τις ανάγκες μας τις καλύπτουμε εξ ίσου καλά και με νέα αλλά και με μεταχειρισμένα Α/Φ όπως και με αναβαθμίσεις τους όπου υπάρχει σημαντική συμμετοχή της Εγχώρια Αμυντικής Βιομηχανίας.

Β) Η δεύτερη σοβαρή παράμετρος είναι αναμφίβολα το κόστος που για τις προμήθειες νέων οπλικών συστημάτων είναι εξαιρετικά υψηλό και ως εκ τούτου μια Χώρα σαν την Ελλάδα δεν έχει συχνά τη δυνατότητα απόκτησης νέων Οπλικών Συστημάτων παρά μόνον με βήμα δεκαετίας στην καλύτερη περίπτωση, όπως συνέβη στο πρόσφατο παρελθόν. Ως εκ τούτου μια Χώρα σαν την Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να εξετάζει τα ενδεχόμενα απόκτησης μεταχειρισμένων Οπλικών Συστημάτων, όταν υπάρχουν ανάγκες και οι συνθήκες το ευνοούν, γιατί κοστίζουν πολύ λιγότερο, αλλά και να πραγματοποιεί τις απαραίτητες Αναβαθμίσεις στην ώρα τους ώστε να εξασφαλίζει αυτό που επιδιώκει επιχειρησιακά & τεχνολογικά και μάλιστα φθηνότερα αλλά και με Συμμετοχή της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας. Όταν όμως λογαριάσουμε την τεράστια κρίση χρέους που περάσαμε και που πρόκειται να μας απασχολήσει σοβαρά για πολλά ακόμη χρόνια όπως λένε οι Πιστωτές μας, είναι βέβαιο ότι τα βήματά μας πρέπει να είναι προσεκτικά σχεδιασμένα γιατί θα είναι από πολύ δύσκολο ως αδύνατο να ξεπεράσουμε μια νέα κρίση χρέους που εκόντες άκοντες μπορεί να δημιουργήσουμε, και που μπορεί να σημάνει το τέλος επιβίωσης της Χώρας στο Ευρωπαϊκό πλαίσιο που σήμερα βρίσκεται, και που το 2015 μόλις αποφύγαμε.

Γ) Η τρίτη σοβαρή παράμετρος είναι το ηθικό του λαού μας αλλά και των ΕΔ που αγωνίζονται καθημερινά να επιβιώσουν από τα συνεχή οικονομικά πλήγματα που μας επισυσσώρευσε η οικονομική κρίση των τελευταίων 10 ετών χωρίς κανένα νέο πρόγραμμα πλην αυτού της Αναβάθμισης των F-16 σε VIPER, αλλά και η πανδημία του κορωνοϊού που ακόμη δεν ξέρουμε τί επιφυλάσσει για την εύθραστη οικονομία μας. Πιστεύω ότι δεν χρειάζεται να αναπτύξω περισσότερο το πόσο μεγάλη σημασία έχει το ηθικό σε μια αναμενόμενη κρίση. Αρκεί μόνον να θυμηθούμε το πόσο υψηλό φρόνημα υπήρξε κατά το έπος του 1940 όταν λαός και ΕΔ σαν μια δυνατή γροθιά ταπείνωσαν τους Ιταλούς και καθυστέρησαν σημαντικά τους Γερμανούς στο μέτωπο των Συμμάχων της Βόρειας Αφρικής. Για να είναι όμως το ηθικό του Λαού και των ΕΔ υψηλό και να ακολουθεί παραδειγματικά τις οδηγίες της Πολιτείας (όπως ακριβώς έγινε με την πανδημία του κορωνοϊού) απαιτείται ενός είδους πανστρατιά από τα ΜΜΕ, να έχουμε εμπιστοσύνη στους Ειδικούς, αλλά και Έργα ενίσχυσης των ΕΔ στο μέτρο πάντα των υφισταμένων οικονομικών δυνατοτήτων, που θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις ανάπτυξης αυτής της δυνατής γροθιάς που απαιτείται, όπως πρόσφατα έγινε στη φραγή διείσδυσης των συνόρων μας στον Έβρο, που ανεπιτυχώς οργάνωσε και κατηύθυνε η Τουρκία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την ανωτέρω σύντομη ιστορική αναδρομή των εκσυγχρονισμών της ΠΑ την τελευταία 50 ετία προκύπτουν αβίαστα μια σειρά από συμπεράσματα. Με την προϋπόθεση ότι η Κυβέρνηση έχει μετρήσει τους οικονομικούς κινδύνους που συνεπάγονται νέα μείζονα εξοπλιστικά προγράμματα, όπως η απόκτηση Α/Φ F-35 και Φρεγατών BELHARRA και έχει εξασφαλίσει τις δυνατότητες μακροχρόνιας χρηματοδότησής τους, θα είναι λίαν επωφελές να προχωρήσει **ΓΡΗΓΟΡΑ** στις απαραίτητες συμφωνίες, που όμως πρέπει να γίνει κατανοητό ότι **δεν είναι ΑΜΕΣΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ γιατί η υλοποίησή τους θέλει τουλάχιστον 3-4 χρόνια**. Όμως τα προγράμματα αυτά εκτός από το μεγάλο τους κόστος έχουν και σοβαρά προβλήματα ανάθεσης συμπαραγωγών, πρώτον γιατί το πρόγραμμα F-35 είναι απολύτως ώριμο και κορεσμένο, δεύτερον γιατί το πρόγραμμα BELHARRA μόλις ξεκίνησε, τρίτον γιατί η Αμυντική μας Βιομηχανία με δυσκολία ανταπεξέρχεται στις άμεσες ανάγκες μας (είναι γνωστά τα προβλήματα σοβαρών καθυστερήσεων αποδόσεων Α/Φ από την ΕΑΒ και Πλοίων από τα Ναυπηγεία μας που αγωνίζονται να εξυγιανθούν ώστε να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε επιτυχώς σε επιπλέον Εργοστασιακό Φόρτο).

Αντίθετα, υπάρχουν ακόμη διαθέσιμα προγράμματα **ΑΜΕΣΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ** που μπορούν να μας εξασφαλίσουν το τακτικό πλεονέκτημα. Τέτοια προγράμματα είναι π.χ. τα ακόλουθα:

Α) Να ξεμπλοκαριστούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες όπως έγινε με την επένδυση στο Ελληνικό, και να επιδιωχθεί η ταχεία υλοποίηση της αναβάθμισης των Α/Φ F-16 σε VIPER και η ταχεία κατάρτιση Σύμβασης Εν Συνεχεία Υποστήριξης των M-2000/-5 που έχουν ήδη αποφασισθεί ώστε να μην ανακοπεί η δυναμική που ήδη αναπτύχθηκε μετά από τεράστιες προσπάθειες στελεχών των ΕΔ. Επιπλέον θα πρέπει να σταματήσει ο θόρυβος που γίνεται από ορισμένους κύκλους, με οικονομικές συγκρίσεις της αναβάθμισης των Α/Φ F-16 σε VIPER ακόμη και αν χρειασθεί νέο πλήρως ψηφιακό σύστημα ΗΠ, έναντι της απόκτησης των Α/Φ F-35, γιατί στη μεν αναβάθμιση έχουμε ήδη υπογεγραμμένη Διακρατική Συμφωνία (επομένως και σημαντικές δεσμεύσεις που δεν επιτρέπεται να αθετήσουμε) αλλά και εξασφαλισμένη συμμετοχή της ΕΑΒ, έναντι μηδενικής συμμετοχής μας στο F-35 που έχει ήδη πλήρως αναπτυχθεί (η πίτα είναι ήδη μοιρασμένη) και τέλος γιατί θα βρεθούμε πιο μπροστά από τη Γείτονα σε δυνατότητες F-16, αν τελικά δεν αποκτήσει τα F-35, όπως τουλάχιστον φαίνεται προς το παρόν.

Σε ό,τι δε αφορά τις Φρεγάτες BELHARRA δεν φαίνεται επί του παρόντος να έχει αποφασισθεί κάποιας μορφής συμπαραγωγή, λαμβανομένου υπόψη ότι το πρόγραμμα είναι σε φάση εκκίνησης αλλά και λόγω των υφισταμένων προβλημάτων των Ναυπηγείων μας, τα οποία παρουσιάζουν ακόμη πολλές και δύσκολες προκλήσεις στις έγκαιρες παραδόσεις πλοίων του ΠΝ, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν πολλά θετικά σημάδια για την εξυγίανσή τους, που όμως θα πάρει χρόνο αν δεν επιταχυνθούν οι διαδικασίες που πολύ πρόσφατα ήδη συμφωνήθηκαν για τα Ναυπηγεία Ελευσίνας και δεν ληφθούν σύντομα και άμεσα μέτρα για την λύση των προβλημάτων των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά.

Β) Να επιταχυνθούν οι διαδικασίες ανάταξης της Διαθεσιμότητας των Αμυντικών μας Μέσων που είναι άμεσης προτεραιότητας και απόκτησης θανάσιμων όπλων των ΕΔ (όπως π.χ. των βλημάτων EXOCET που η φήμη τους δικαιώθηκε απόλυτα κατά τον Πόλεμο των Φώκλαντς) γιατί σε μία επικείμενη ακόμη και περιορισμένης κλίμακας σύραξη θα είμαστε βασικά μόνοι μας και θα πρέπει να τα βγάλουμε πέρα με τα μέσα που διαθέτουμε. Καλές είναι οι Συμμαχίες και μπορούν να βοηθήσουν στον Διπλωματικό Τομέα, αλλά πρέπει να εξασφαλίσουμε νωρίς τα Όπλα που χρειαζόμαστε. Και μπορεί πολλοί να συμφωνούν με τον Γάλλο Πρόεδρο Εμμανουέλ Μακρόν ότι το ΝΑΤΟ είναι «εγκεφαλικά νεκρό» για τα μείζονα γεωστρατηγικά μας συμφέροντα, πλην όμως διαθέτει εδώ και πολλά χρόνια τεράστια εμπειρία στην ταχεία & οικονομικότερη εξασφάλιση των ανταλλακτικών που χρειαζόμαστε για την ανάταξη της διαθεσιμότητας των Αμυντικών μας Μέσων και ως εκ τούτου είναι προς το συμφέρον μας να το χρησιμοποιούμε όπως κατά κόρον κάνουν οι εξ' Ανατολών Γείτονες με την NSPA (NATO Support & Procurement Agency).

Γ) Να διερευνηθούν τάχιστα οι ευκαιρίες που παρουσιάζονται για την απόκτηση **μεταχειρισμένων** Α/Φ M-2000-5 & M-2000-9, που φαίνεται ότι διατίθενται από τις Κυβερνήσεις της Ταιβάν και των ΗΑΕ, πρώτον γιατί είναι άμεσα διαθέσιμα, δεύτερον γιατί η εκπαίδευση του προσωπικού μας θα περιοριστεί στο ελάχιστο (αφού οι ομοίότητες με τα δικά μας M-2000-5 είναι τεράστιες έναντι των υφισταμένων διαφορών, κεφαλαιοποιώντας έτσι την τεράστια εμπειρία του Προσωπικού μας στην επωφελή χρησιμοποίηση μεταχειρισμένων Οπλικών Συστημάτων), τρίτον γιατί είναι σαφώς πολύ φθηνότερη λύση από τα Α/Φ F-35, ακόμη και αν στο κόστος απόκτησής τους προστεθεί και το κόστος των σύγχρονων όπλων τους και τέταρτον και σπουδαιότερο γιατί είναι το Οπλικό σύστημα που ο Αντίπαλος φοβάται περισσότερο γιατί δεν το διαθέτει.

Δ) Εναλλακτικά θα μπορούσε επίσης να διερευνηθεί στο πλαίσιο της Αμυντικής Διπλωματίας ώστε να ισχυροποιήσουμε ακόμη περισσότερο τους δεσμούς μας με τη Γαλλία που τουλάχιστον δεν κρατά ίσες αποστάσεις μεταξύ Ημών και της Γείτονος (όπως το ΝΑΤΟ και οι ΗΠΑ) έναντι φυσικά μεγαλύτερου κόστους, η απόκτηση **μεταχειρισμένων** Α/Φ RAFALE της Γαλλικής Αεροπορίας μαζί με τα σύγχρονα όπλα τους, που θεωρείται η τελειότερη αεροπορική πλατφόρμα 4^{ης} γεννεάς του Δυτικού Οπλοστασίου, γιατί είναι άλλο ένα σύστημα που ο Αντίπαλος φοβάται κατά μείζονα λόγο (δείτε τον πρόσφατο βομβαρδισμό της βάσης Αλ-Ουατίγια στη Λιβύη). Και στις δύο αυτές περιπτώσεις (Γ & Δ ανωτέρω) οι Γάλλοι μπορεί να επιθυμούν σφόδρα να μας πουλήσουν νέα Α/Φ ή Πλοία, αλλά εμείς πρέπει να κοιτάξουμε το δικό μας συμφέρον με λύσεις **ΕΤΟΙΜΕΣ** γιατί ούτως ή άλλως η Γαλλική Αμυντική Βιομηχανία θα ωφεληθεί από την Έν Συνεχεία Υποστήριξη Α/Φ και Όπλων, που θα πρέπει στο πλαίσιο της Αμυντικής Διπλωματίας να γίνει διαπραγματευση ΠΑΚΕΤΟ, τόσον σε Εξοπλισμό ΑΜΕΣΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ όσον και διαρκή ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ κατά Ολιστικό τρόπο.

Ε) Να διερευνηθούν τάχιστα οι ευκαιρίες που προσφέρονται από τις ΗΠΑ με μεταχειρισμένα Πλοία επιφανείας και των όπλων τους εφόσον είναι διαθέσιμα άμεσα γιατί μπορούν να αποτελέσουν κίνητρο για Εργοστασιακή Συντήρηση και επισκευές τους στα ήδη υφιστάμενα Ναυπηγεία Νεωρίου Σύρου για τα οποία ενδιαφέρεται ήδη ο 6^{ος} στόλος

του Ναυτικού των ΗΠΑ, αλλά και στα υπό εξυγίανση Ναυπηγεία Ελευσίνας, όπου ο Αμερικανικός Παράγων έχει ήδη δείξει μεγάλο ενδιαφέρον ως τώρα. Παράλληλα, στο πλαίσιο της λεγομένης Αμυντικής Διπλωματίας μπορεί επίσης να διερευνηθεί η εξασφάλιση μεταχειρισμένων Φρεγατών FREMM και των όπλων τους, που έχουν ήδη αξιολογηθεί κατά το πρόσφατο παρελθόν από το ΠΝ, ώστε να εξασφαλίσουμε και περαιτέρω διπλωματική υποστήριξη από Γαλλία ή Ιταλία (οποιαδήποτε έχει ακόμη διαθέσιμες τέτοιες Φρεγάτες) μετά την αντίστοιχη πρόσφατη κίνηση της Αιγύπτου.

ΣΤ) Τέλος, θα πρέπει παράλληλα να δοθεί η σημασία που πρέπει στην Ανάταξη της Αμυντικής μας Βιομηχανίας με αποτελεσματικές μεθόδους που έχουν ήδη εφαρμόσει πολλές σύγχρονες Δυτικές Χώρες, δηλαδή δημιουργία Ισχυρής Δομής εντός του ΥΕΘΑ από πλευράς αρμοδιοτήτων (π.χ Υφυπουργείου) γιατί η ΓΔΑΕΕ απέδειξε διαχρονικά αδυναμία ταχείας διαχείρισης σοβαροτάτων Προγραμμάτων των ΕΔ, ιδίως όταν εμπλέκονται και συναρμόδια Υπουργεία (ενδεχομένως λόγω περιορισμένων αρμοδιοτήτων ή πλημμελούς στελέχωσης από τις ΕΔ και τον Ιδιωτικό Τομέα με εμπράγματη εμπειρία στην Βιομηχανία). Το πρώτο ζητούμενο της υπόψη Δομής πρέπει να είναι η αναβάθμιση του υφισταμένου Θεσμικού Πλαισίου Αμυντικών Προμηθειών, που είναι εξόχως γραφειοκρατικό και το λιγότερο μη αποδοτικό. Και τούτο διότι το ΥΕΘΑ έχει αφενός μεν τον Φόρτο και αφετέρου το Πρόβλημα ισχνών αποδόσεων των Μέσων του και μόνο αυτό γνωρίζει από πρώτο χέρι τί χρειάζεται και πότε. Παράλληλα, με μέριμνα της υπόψη Δομής θα πρέπει να αναθεωρηθεί το στερεότυπο ότι **«οι Κρατικές Αμυντικές Βιομηχανίες μπορούν να τα κάνουν όλα»** πρώτα γιατί μετά βίας κατορθώνουν να αποδώσουν ό,τι τους αναθέτουν οι ΕΔ και ποτέ εν χρόνω και δεύτερον γιατί η πράξη έχει αποδείξει ότι ο Ιδιωτικός Τομέας της Αμυντικής μας Βιομηχανίας έχει κάνει αξιοπρόσεκτα βήματα σε πολλούς Τομείς που επιμένουμε να τα αγνοούμε, όταν οι ΕΔ άλλων Χωρών τους αναθέτουν προγράμματα πολλών δις.

Επειδή όμως ο κύριος αντίπαλός μας την παρούσα χρονική στιγμή είναι ο χρόνος, πέραν του κορωνοϊού και της αναπόφευκτης θερινής ραστώνης, δεν πρέπει να ξεχνάμε και ορισμένα πολύ βασικά θεσμικά θέματα όπως η αδήριτη **ανάγκη συγκρότησης Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας** που εισηγήθηκαν στον Πρωθυπουργό ο Ναύαρχος Α.Διακόπουλος και ο Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας Θ. Ντόκος στην αρχή του έτους (Καθημερινή 12-01-2020). Αντίστοιχο Όργανο έχουν ήδη πολλές Χώρες, όπως και η Κύπρος που αντιμετωπίζει ίδιες ή και μεγαλύτερες προκλήσεις από μας από τον ίδιο κακό Γείτονα. Πιστεύεται ότι η δημιουργία αυτού του Ανώτατου Καθοδηγητικού Οργάνου θα δώσει μεγάλη ώθηση στην ανύψωση του ηθικού μας και την επιτάχυνση των διαδικασιών που καθυστερούν κρίσιμες αποφάσεις (π.χ. επέκταση χωρικών υδάτων, άμεση ανάταξη της Διαθεσιμότητας των Μέσων των ΕΔ, αύξηση χρόνου Στρατιωτικής θητείας, αντίδραση στον ΟΗΕ για Τουρκο-Λιβυκό Μνημόνιο) που θα έπρεπε ήδη όχι μόνον να έχουν ληφθεί αλλά και να έχουν δρομολογηθεί κατάλληλα, παραμερίζοντας το οποιοδήποτε πολιτικό κόστος.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ

Άμεση Ανάταξη της Διαθεσιμότητας των Αμυντικών μας Μέσων και των Όπλων τους με τούς ταχύτερους και οικονομικότερους τρόπους και κάλυψη των άμεσων αναγκών μας με **ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ** Οπλικά Συστήματα συμπεριλαμβανομένων των Όπλων τους και της εν συνεχεία υποστήριξής τους κατά Ολιστικό τρόπο, εφόσον εξακολουθούν να υπάρχουν, με Μοχλούς την **Αμυντική Διπλωματία** μας και την **Ενίσχυση της Αμυντικής μας Βιομηχανίας Κρατικής & Ιδιωτικής**, με Έργα και όχι μόνον με Λόγια, μπορεί να μας εξασφαλίσει το επιθυμητό τακτικό πλεονέκτημα και να δώσει το μήνυμα αποτροπής που θέλουμε.

Πρόσφατα Ο Πρωθυπουργός στην τελετή εντάξεως στο Λ.Σ Πλοίων που προσέφερε η ΣΥΝ-ΕΝΩΣΙΣ Ελλήνων Εφοπλιστών επανέλαβε τη ρήση του Ελευθερίου Βενιζέλου «**Το πιο ισχυρό επιχείρημα είναι η ισχύς**». Ας το εστερνισθούμε και ας το κάνουμε **ΠΡΑΞΗ** γιατί οι καιροί ου μενετοί !

Υποπτέραρχος (ΜΑ) ε.α. Δημήτριος Μ.Πετρίδης (22ας ΣΜΑ, τάξη 1974))
Μηχανολόγος Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών (1981)
Αεροναυπηγός Μηχανικός US NAVAL Postgraduate School (1986)
Εκπρόσωπος Ελλάδος στο Δ.Σ της NAMSA (νυν NSPA 2001-2004)
Aviation Programme Manager NATO Support & Procurement Agency (NSPA 2009-2017)
Μέλος Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδος (ΑΑΚΕ), Επιστημονικού Συλλόγου Μηχανικών Αεροπορίας (ΕΣΜΑ), Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολής Ικάρων (ΣΑΣΙ), Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ) & Κιβωτού Ολιστικής Παιδείας Ε.Δ
Μέλος ΔΣ Πανελληνίας Ομοσπονδίας Στρατιωτικών (ΠΟΣ)